

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/790/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812225611
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812225611.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Prievozská 6/A, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyni: B. S., naposledy bytom B. XXXX/XX, P., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníkom: Igor S., bytom B. XXXX/XX, P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.192,41 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/171/2013-125 zo dňa 30. júna 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 425,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z uvedenej sumy od 22.04.2011 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti návrh zamietol a zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 43 ods. 1, 2, 3 a 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, ďalej ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). V časti odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania konštatoval, že o trovách konania účastníkov rozhodol vychádzajúc zo zásady pomeru úspechu v konaní a navrhovateľovi i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorí žiadali priznať náhradu trov konania, tieto nepriznal v žiadnom rozsahu, keďže pomer úspechu a neúspechu uvedených strán predmetného sporu považoval v konaní za približne rovnaký.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, jeho výrokovej časti, ktorou bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu bol v konaní približne rovnaký dôvodiac, že Občiansky súdny poriadok explicitne neustanovuje, že by vedľajší účastník nemohol vstúpiť len do určitej časti konania. V danej súvislosti poukázal na to, že do predmetného súdneho konania vstúpil len ohľadom časti nároku zmluvnej pokuty judikovanej ako neprijateľnej zmluvnej podmienky za účelom ochrany spotrebiteľa. Uvedený výklad podľa jeho názoru zodpovedá tomu, že vedľajší účastník ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov môže vykonávať svoje oprávnenia v konaní, v ktorom je uplatňovaných viacero nárokov so samostatným skutkovým a právnym základom. Na podporu svojej argumentácie spomenul uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/699/2013 zo dňa 23.12.2013. O dôvodnosti priznania náhrady

trov podľa jeho názoru svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22. decembra 2010 vo veci C-279/09 Deutsche Energiehandels - und Beratungsgesellschaft mbH (DEB) proti Spolkovej republike Nemecko. Dôvodil, že sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, pričom európska legislatíva a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ a na nich nadväzujúca vnútroštátna právna úprava preferujú činnosť združení v rámci ich zákonných oprávnení. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II.ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09. V danej súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/87/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/34/2012 a ďalšie. Na podporu svojej argumentácie ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.08.2013 č.k. 25Co/265/2013-89, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.11.2013 č.k. 8Co/360/2013-135, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.07.2012 č.k. 4Co/90/2012-106, uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/63/2012-117 zo dňa 17.05.2012 a ďalšie. Zdôraznil, že vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu "rovnosti zbrani", spojeného s možnosťou zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím navrhovateľ získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť trovy prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 118,52 Eur. Zároveň si voči navrhovateľovi uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom a DPH v celkovej výške 40,52 Eur.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne sa navrhovateľ ani odporkyňa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu s poukazom na ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné potvrdiť ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., a to z nasledujúcich dôvodov:

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 425,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z uvedenej sumy od 22.04.2011 do zaplatenia a o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti, odvolaním napadnutý nebol a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu vyplýva, že návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.12.2012 sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 1.192,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 22.04.2011 do zaplatenia odporkyňou z titulu porušenia jej povinnosti riadne a včas platiť za poskytnuté telekomunikačné služby. O tomto návrhu rozhodol súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 30. júna 2014 tak, že odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 425,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z uvedenej sumy od 22.04.2011 do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady úspechu vo veci, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva tomu účastníkovi konania, ktorý vo veci dosiahol procesný úspech.

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o náhrade trov konania v zmysle citovaného ustanovenia O.s.p. treba považovať za správny, vychádzajúc z pomeru úspešnosti účastníkov v konaní, keď navrhovateľ bol v konečnom dôsledku procesne úspešný na 35,67 % a neúspešný na 64,33 % (z pôvodne navrhovanej istiny vo výške 1.192,41 Eur s príslušenstvom bola odporkyňa rozsudkom zaviazaná k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 425,38 Eur s príslušenstvom).

Za danej procesnej situácie je aplikácia ust. § 142 ods. 2 O.s.p. v podobe určenia, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo, aj z pohľadu odvolacieho súdu primeraná, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že výška rozdielu v percentuálnych mierach vyčíslenia procesného úspechu účastníkov konania ($64,33 - 35,67 = 28,66$ %) nepredstavuje dostatočný podklad pre rozhodnutie o náhrade trov formou ich pomerného rozdelenia, ktoré ako alternatívu zakotvuje vyššie citované ustanovenie O.s.p.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodné námietky vedľajšieho účastníka uvedené v odvolaní, v zmysle ktorých vstúpil do konania len ohľadom časti nároku zmluvnej pokuty, keďže vedľajší účastník po vstupe do konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. disponuje až na niekoľko výnimiek rovnakými právami a povinnosťami ako hlavný účastník, na podporu ktorého v konaní vystupuje, a rovnako aj zdieľa dosiahnutú mieru procesného úspechu, prípadne neúspechu. Základný rámec občianskeho súdneho konania bol vymedzený petítom návrhu na začatie konania, v ktorom sa navrhovateľ rozhodol všetky nároky voči odporkyni uplatňovať spoločne, nakoľko išlo o peňažné nároky vyplývajúce z toho istého zmluvného vzťahu, preto nie je možné, aby si vedľajší účastník vopred vybral časť predmetu konania, do ktorej mu s prihliadnutím na skutkový a právny základ vyhovuje vstúpiť. Okrem toho v podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 22.01.2013, ktorým oznámil svoj vstup do konania na stranu odporkyne, žiadnu časť predmetu konania, do ktorej by vstupoval, nešpecifikoval a ani v ďalšom procesnom priebehu vedľajší účastník neoznámil prípadné vystúpenie z konania v časti niektorého z uplatnených nárokov.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdený.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému navrhovateľovi v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.